

кой билъ, дръзне да издаде нѣщо на неприятелятъ, ще да се накаже съ *смъртъ*.

Чл. 5. Ако нѣкой отъ *влиятелнитѣ* Българе, или *войводи*, — подкупенъ отъ чуждо правителство или отъ друго частно лице, — поиска да прѣчи въ работата подъ какъвто начинъ и да е, то тѣкъвъ ще се счита за *неприятель* на отечеството ни и ще се *наказва съ смъртъ*.

Чл. 6. Ако нѣкой очерни народната ни свобода, т. е. ако наруши правото и на други народности, като насъ страждущи, то и такъвъ ще да се счита за *неприятель* на отечеството ни и ще се *наказва съ смъртъ*.

Чл. 7. Ако нѣкой неприпознае Централниятъ Комитетъ и поиска да се опита да вдигне бунтъ на своя глава, то за първи пѣтъ само ще да му се напомни да се спрѣ отъ прѣдприятието си; а ако това напомняване не помогне, то той ще да се *накаже съ смъртъ*.

Чл. 8. Ако нѣкой отъ членовѣтъ на тайната полиция се откаже да извърши заповѣдта, която му е наложена отъ Централния комитетъ, то ще да се *накаже съ смъртъ*.

Чл. 9. Ако нѣкой отъ служителитѣ, като напримеръ Прѣдседателтъ или други нѣкой, поиска да злоупотрѣби служебната си власть, то пѣрвъ пѣтъ само ще да се лиши отъ службата си; повторно ще да се исключи въз числото на работницитѣ, като опорить, се накара най-напрѣдъ писмено да припознае грѣшката си и да я поднесе въ Комитетътъ; а ако и слѣдъ това се покаже обиденъ и отжѣстителенъ, то ще да се *накаже съ смъртъ*.

Чл. 10. Ако нѣкой отъ членовѣтъ на тайната поща, или други нѣкой, дръзне да отвори или да унищожи нѣкое *служебно писмо*, то ще да се *накаже съ смъртъ*.

Чл. 11. Ако нѣкой отъ кассиеритѣ издаде за нѣщо пари безъ знанието на Централния Комитетъ, или ако земе и да присвои и най-малката частъ отъ повѣренитѣ му суми, то ще се *накаже съ смъртъ*.